SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH					
Zbor/dátum	**1**	**8**	**15**	**22**	**29**
Trnava	M. Majtán	S. Ondrušek	K. Badinský		P. Moudrý
Sereď	K. Badinský	M. Kern	D. Dubovský	M. Kaba	M. Kern
Piešťany	M. Kern	K. Badinský	F. Kolesár	M. Kern	

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA		**MIESTO**	**ČAS**
Štvrtok	Modlitebné stretnutie	on line	19:30 hod.
	Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line	20:30 hod.
Piatok	Študijná skupina - Genezis	on line	19:30 hod.
Sobota:	Sobotná škola	zbory	09:00 hod.
	Popoludňajšia pobožnosť		14:00 hod.

NARODENINY:

„Nadej sa na Hospodina a čiň dobré; bývaj v zemi a živ sa spravodlivo. Kochaj sa v Hospodinovi, a dá ti žiadosti tvojho srdca.“ (Žalm 37,3.4)

Trnava	**Sereď**	**Piešťany**
12. Juraj Kaba	4. Edita Srňanová	11. Nina Šandorová
21. Peter Šimúnek		
23. Zuzana Marcinková		

(pokračovanie zo str. 3) Nakoniec Pavol prejde k podstate toho prečo sme kresťania a čo nás oddeľuje od riešenia svojich otázok iným ako kresťanským, teda biblickým spôsobom (Prosím prečítajte si 1.Kor 10,14-22). *„Nemôžete piť z Pánovho kalicha aj z kalicha démonov; a nemôžete mať podiel na Pánovom stole aj na stole démonov. Alebo máme vyvolať žiarlivosť Pána? Sme azda silnejší ako on?“* (14,21.22) Ako riešiť tento spor, ktorý bol v Korinte a pretrval až dodnes v inej podobe? Má zvíťaziť „sloboda niekoho“ nad láskou, ktorá je od Boha?

Ak vo fyzickej sfére začne jedna časť nášho tela uplatňovať svoju slobodu, znamená to, že sme postihnutí rakovinovým nádorom, ktorý môže ohroziť život. Ako členovia „tela Kristovho“ spočíva naša sloboda v tom, že sa navzájom rešpektujeme a pomáhame. (KB)

KONTAKTY:	**BOHOSLUŽBY:** DOP / POPOLUD.
Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sered.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT AUGUST 2026

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

Prvý list do Korintského zboru

Odsúdenie smilstva (hriechu); 5,1-11

„To, čím sa chválite, nie je dobré. Neviete azda, že trocha kvasu prekvasí celé cesto? Vyčistite starý kvas, aby ste boli novým cestom, keďže ste nekvaseným chlebom; veď Kristus, náš veľkonočný Baránok, bol obetovaný. Slávme teda sviatky nie so starým kvasom ani s kvasom zloby a neprávosti, ale s nekvaseným chlebom úprimnosti a pravdy.“ (1.Kor 5,6-8)

Apoštol Pavol vysvetľuje prečo a ako je nutné zaoberať sa riešením hriechu, ktorý sa dostal do cirkvi. Ako postupovať v prípadoch, ktoré si vyžadovali cirkevnú disciplínu. To, čo sa dialo v korintskom zbore už prekročilo štádium, v ktorom jedna alebo dve osoby v cirkvi konfrontovali páchateľa s jeho hriechom. Bola to záležitosť, ktorou sa musela zaoberať celá cirkev, ako to predpisuje Ježiš (Mat 18,15-17). To však čo je dôležitejšie je ako to zvládne cirkev, aby mohla byť naďalej „Kristovým telom“. Pavlov odkaz na Veľkú noc a Sviatok nekvasených chlebov naznačuje, že v korintskej cirkvi poznali židovské sviatky a ich význam. Použitím obrazu pečenia chleba Pavol si vypožičia ilustráciu z Veľkej noci. Všetci vieme, čo kvas robí s cestom. Hriech sa podobá kvasu v tom, že preniká do všetkého a šíri sa. Ak sa skaza neizoluje, nakazí to, čo je zdravé. Odstránenie kvasu v predvečer oslavy Veľkej noci je tu vnímané ako symbol cirkevnej disciplíny. Veľká noc bola spomienkou na exodus Izraela z Egypta. Baránok bol zabitý a jeho krv sa naniesla na dverové zárubne domu, čím sa chránila rodina vo vnútri pred anjelom smrti. Tento obrad sa naplnil smrťou Ježiša na kríži. Veľká noc však zároveň znamenala začiatok týždennej slávnosti Sviatku nekvasených chlebov. Pavol bez akéhokoľvek ďalšieho vysvetlenia ukazuje, že židovská Veľká noc sa naplnila smrťou Ježiša Krista na kríži. Tým sa starozákonná slávnosť povyšuje na úroveň významu, akú v pôvodnom kontexte predtým nemala. Ak je Kristus veľkonočným baránkom, potom je Egypt symbolom otroctva hriechu a exodus sa stáva symbolom vykúpenia pre celé ľudstvo. Ježišova krv nás zachraňuje od večnej smrti, keď jej dovolíme pôsobiť v našich životoch. Kristova smrť bola jednorazovou udalosťou, ale týždenná oslava symbolizovala celý život v čistote na základe tejto obete. Bez zabitia

baránka by odstránenie kvasu nemalo žiadny zmysel; práve Kristova smrť umožňuje odstránenie hriechu. Platí to v súkromnom aj v cirkevnom živote. Pavol, vychádzajúc z hroznej situácie v cirkvi, dospieva k oslave sviatku. Tým, že Korinťania dovolili, aby hriech pretrvával v ich spoločenstve, prestali sláviť. Kresťanský život však má byť oslavou. Biblia porovnáva spoločenstvo s Ježišom Kristom so svadbou. Chlieb, ktorý jeme, je „chlieb života“ (Ján 6,36) - je to „každé slovo, ktoré vychádza z úst Hospodinových“. Kvas je symbolom hriechu a pokrytectva, nakazí všetko na čo má dosah. Príbehy Starej aj Novej zmluvy ukazujú, že je ho treba odstrániť, aby cirkev mohla žiť na slávu svojho Pána a sláviť vzájomné spoločenstvo, ktoré Kristus očisťuje svojou krvou. Cirkevnú disciplínu, v prípade hriechu, je nutné uplatniť, aby bola cirkev (zbor) uchránená a hriešnik sa mohol spamätať. Keď cirkev nevie čo robiť, tak hriešnik zostane hriešnikom a jeho kvas bude pôsobiť vo zbore a v cirkvi. Poďme cestou slávenia Boha a Krista a nie prežívaním s hriechom.

Sloboda, láska a zodpovednosť; 8,1-13

„Pokiaľ ide o mäso obetované modlám, vieme, že „všetci máme poznanie“. Poznanie však vedie k namyslenosti, kým láska buduje. Ak si niekto myslí, že niečo už úplne spoznal, ešte to nepozná tak, ako treba. Ak však niekto miluje Boha, toho Boh pozná.“ (1.Kor 8,1-3)

Z úvodných slov „*A teraz k jedlu obetovanému modlám*“ usudzujeme, že Pavol tu prechádza k ďalšej otázke, ktorú mu Korinťania položili vo svojom liste. Domnievame sa, že slová „*Vieme, že všetci máme poznanie*“ sú citátom z toho listu, že to nie sú Pavlove slová, ale ich. Zrejme Korinťania vyjadrili Pavlovi svoj názor na túto vec a len ho požiadali, aby s nimi súhlasil. Z Pavlovej odpovede vyplýva, že väčšina veriacich sa domnievala, že je v poriadku jesť obetné mäso. Podobne ako v niektorých predchádzajúcich otázkach mohli svoj názor zakladať na Pavlovom vlastnom učení alebo na svojom chápaní tohto učenia. Aby sme pochopili tento problém, ktorý nemá v našej modernej spoločnosti obdoby, musíme vedieť, že veľká časť mäsa predávaného na mäsiarskom trhu pochádzala z obradov v chráme modiel. Vo väčšine prípadov bolo na mäsiarskom trhu ťažké alebo nemožné zistiť, či mäso pochádzalo zo zvieraťa, ktoré bolo obetované v chráme modiel, alebo nie. To isté platilo aj o hostine, na ktorú bola osoba pozvaná do súkromného domu.

Argument, ktorý Korinťania predložili Pavlovi, bol, že ich obrátenie ich priviedlo k pochopeniu, že uctievanie modiel je podvod, pretože modla nie je nič iné ako ľudský výtvor. Keďže modlárstvo bolo márnym konaním, nezáležalo na tom, či mäso pochádzalo zo zvieraťa, ktoré bolo obetované v chráme, alebo nie; „mäso je mäso, poďme jesť!“ Pavol s týmto „poznaním“ nesúhlasí, ale varuje pred poznaním, ktoré nie je spojené s láskou. Hriech vstúpil do tohto sveta, keď sa prvý ľudský pár pokúsil oddeliť poznanie od Božej lásky. Keď Adam a Eva zjedli ovocie zo stromu poznania namiesto stromu života, vyjadrili tým názor, že človek môže nadobudnúť poznanie bez spoločenstva s Bohom. Jediný pohľad na svet, v ktorom v súčasnosti žijeme, nám ukazuje, že táto filozofia vedie k smrti. Pavol ich varuje, že „Poznanie napĺňa pýchou, ale láska buduje.“

Pavol spolu veriacim v Korinte pripomína štyri skúsenosti Božieho ľudu z putovania po púšti. Prvá sa týka vyhotovenia zlatého teľa, keď bol Mojžiš s Bohom na vrchu Sinaj. Druhá udalosť, ktorá ilustruje morálny úpadok Izraela, sa odohrala po neúspešnej snahe Bileáma prekliať Izrael. Keď tento falošný prorok videl, že odmena za jeho prorockú službu sa stráca, poradil moabskému kráľovi, aby zviedol Izraelitov tým, že ich pozve na ich pohanské rituály, pri ktorých sa ženy ponúkali na prostitúciu. Dvadsaťštyritisíc mužov pri tomto čine sexuálnej nemravnosti. Pohanské uctievanie v Korinte bolo veľmi podobné praktikám Midiancov a pokušenie zúčastniť sa rituálnej prostitúcie muselo byť pre mužov žijúcich v Korinte veľmi veľké. Tretí príklad sa týka reptania Izraela, ktorý sa sťažoval na jednotvárnosť každodenného jedla. Boh ako trest poslal jedovaté hady. Potom si toho bronzového hada (ktorý sa stal symbolom záchrany) uchovali a urobili z neho modlu na uctievanie, čím zneuctili Boží zázrak. Kráľ Ezechiáš pochopil, aké zlé to bolo, a čítame, že „*rozbil na kúsky bronzového hada, ktorého urobil Mojžiš, lebo až do tej doby mu Izraeliti kadili*. (2.Kráľ 18,4) Posledný incident je opísaný len ako „reptanie“, ktorému sa Izraeliti oddávali pri mnohých príležitostiach. Pavol nespomína žiadny konkrétny incident, ale pravdepodobne ide o vzburu Koracha a jeho skupiny (Num 16,1-50), po ktorej nasledovalo všeobecnejšie povstanie, pri ktorom morom zahynulo 14 700 ľudí (Num 17,14). Otázka, ktorá rezonuje v príkladoch, ktoré Pavol používa ako varovanie, znie: ako je možné, že ľudia, ktorí na vlastné oči videli tie najúžasnejšie zázraky, mali fyzický dôkaz Božej prítomnosti a videli Jeho slávu, mohli tak žalostne zlyhať v dosiahnutí cieľa, ktorý im Boh stanovil. Odpoveďou je zrejme to, že verili, že majú v sebe dosť morálnej sily na to, aby to zvládli. Prešli si dlhou sériou neúspechov, bez toho, aby sa z nich kedykoľvek poučili. Nikdy nedospeli k bodu, keď by boli dôkladne presvedčení, že bez Boha nedokážu nič. Mali pocit, že na udržanie vysokého morálneho štandardu života nepotrebujú spoločenstvo s Bohom. Šalamúnova rada: „*Dôveruj Hospodinovi celým svojím srdcom a nespoliehaj sa na svoj vlastný rozum; na všetkých svojich cestách ho uznávaj, a on vyrovná tvoje chodníky.*“ (Prisl 3,5.6) (pokračovanie na str. 4)